

Σε παροξυσμό ο τεχνολογικός ανταγωνισμός

Η παγκόσμια αντιπαράθεση στον τεχνολογικό τομέα έχει παροξυνθεί, ειδικά το τελευταίο διάστημα, τροφοδοτούμενη και από την αλλαγή παραδείγματος στις διακρατικές σχέσεις και διεθνείς ρυθμίσεις που φέρνει η αλλαγή Τραμπ στις ΗΠΑ. Ας δούμε μερικά μόνο παραδείγματα των ανοιχτών μετώπων, όσων τουλάχιστον γίνονται εμφανή με γυμνό μάτι:

- Ο πόλεμος των μικροτσιπ, με την Ουάσιγκτον να απαγορεύει εταιρείες της Δύσης και της Ταϊβάν να πωλούν προηγμένα μικροτσιπ σε κινέζικες εταιρείες, και το Πεκίνο να απαντά με απαγορεύσεις στην εξαγωγή βασικών εξαρτημάτων και υλικών προς τις ΗΠΑ για την κατασκευή προηγμένων τσιπ. Στην εν λόγω σύγκρουση εμπλέκονται ενεργά και άλλες δυνάμεις όπως η Ν. Κορέα (βασικός παραγωγός μικροτσιπ), η Ιαπωνία και η Ε.Ε. (κυρίως μέσω της ολλανδικής ASML που μονοπωλεί την αγορά μηχανών παραγωγής των πλέον προηγμένων μικροτσιπ)
- Η διείσδυση της κινεζικής πλατφόρμας Tik Tok (των 2 δισεκατομμυρίων χρηστών) στις δυτικές κοινωνίες και οι προσπάθειες των ΗΠΑ να την ελέγξουν, μέσω της εξαγοράς μέρους της από αμερικανικές εταιρείες, υπό την απειλή περιορισμού ή και απαγόρευσης της χρήσης της στη Δύση.
- Η κούρσα της Τεχνητής Νοημοσύνης με επίκεντρο των ανταγωνισμό ΗΠΑ-Κίνας, αλλά και των εταιρειών κολοσσών του κλάδου, για ολοένα και πιο αποτελεσματικά μοντέλα, μεγαλύτερο όγκο δεδομένων, μεγαλύτερη διείσδυση και υιοθέτηση από άλλους κλάδους της οικονομίας και προφανώς άντληση τεράστιου όγκου χρηματοδοτήσεων, αλλά και εξουσίας.
- Οι αυξανόμενοι διαγκωνισμοί

μεταξύ των λεγόμενων BigTech (των εδραιωμένων εταιριών πλατφορμών της ψηφιακής οικονομίας) και των LittleTech (των ανερχόμενων εταιριών που εκπροσωπούνται από δισεκατομμυριούχους όπως ο Ε. Μασκ) για τις προσβάσεις στο βαθύ κράτος των ΗΠΑ, με επίκεντρο και το πακέτο ιδιωτικών επενδύσεων 500 δισ. της κοινοπραξίας Stargate των αμερικανικών OpenAI και Oracle και της ιαπωνικής SoftBank για την επιτάχυνση της τεχνητής νοημοσύνης που ανακοίνωσε ο Τραμπ.

Από τα παραπάνω γίνονται εμφανείς τρεις τεχνολογικές διαιρέσεις. Η πρώτη έχει να κάνει με τον έλεγχο που επιδιώκουν να ασκήσουν τα κράτη (βασικά οι μεγάλοι παίκτες) στις εταιρείες τεχνολογίας και τις αντίστοιχες καινοτομίες. Η δεύτερη σχετίζεται με την αντιπαράθεση μεταξύ Δύσης / ΗΠΑ και αναδυόμενων δυνάμεων / Κίνας σχετικά με την επικράτηση εκτός των άλλων και στον τομέα της τεχνολογίας και των ψηφιακών καινοτομιών. Η τρίτη αφορά τις εσωτερικές αντιφάσεις του ψηφιακού καπιταλισμού, που εκφράζονται άλλοτε με ένταση και άλλοτε υπόγεια, με αντιπαράθεσης για την πορεία ανάπτυξης των τεχνολογιών, για τα επιχειρηματικά μοντέλα που ακολουθούνται, τον συσχετισμό μεταξύ των BigTech και της πλειάδας άλλων εταιριών πληροφορικής για τον έλεγχο των ψηφιακών πλατφορμών κ.ά. Όλα δείχνουν πως βρισκόμαστε σε μια στιγμή μετάβασης, όπου όλες αυτές οι διαιρέσεις είναι ενεργές και το μελλοντικό τοπίο υπό βίαιη μεταμόρφωση. Το ερώτημα της στάσης των κοινωνιών μπροστά σε αυτές τις μεταμορφώσεις, τις δυνατότητες δηλαδή της ανθρωπότητας να βάλει όρια στους πειρασμούς του κεφαλαίου αποκτά κομβική σημασία.

όλο και περισσότερο σε ενδογενείς δυνάμεις μάλιστα, μοιάζει να επιταχύνεται, σαν απάντηση στον εντεινόμενο εμπορικό πόλεμο, ενώ και η στιγμή (και ο τρόπος) η οποία λανσαρίστηκε το DeepSeek, εν μέσω ενός μεγάλου παζαριού με την νέα διοίκηση Τραμπ, φέρει χαραγμένη πάνω της τη σφραγίδα του γεωπολιτικού ανταγωνισμού. Την ίδια στιγμή και το «κινέζικο παράδειγμα» δεν φαίνεται να ξεφεύγει από τα βασικά δόγματα της ΤΝ (τα οποία μοιάζουν να είναι κοινά σε Δύση και Ανατολή), όπως ο ασφυκτικός έλεγχος της

από μεγάλες εταιρείες και κράτη, ο υποκειμενισμός των αλγορίθμων που καθορίζεται από τα δεδομένα με τα οποία τροφοδοτείται αντανακλώντας και τις ιδεολογικές κατευθύνσεις των δημιουργών του (ασχέτως αν αυτές εκπορεύονται από την κεντρική επιτροπή του κινέζικου ΚΚ ή το ιερατείο της Silicon Valley), αλλά και η παράκαμψη του όποιου δημοκρατικού ελέγχου από τις κοινωνίες μέσω της θεαματικής επιτάχυνσης των καινοτομιών που ξεπερνούν κατά πολύ τους κοινωνικούς χρόνους απόκρισης.

editorial

Φτηνές μεταμφιέσεις

Μετά τη συγκλονιστική κινητοποίηση της 26ης Ιανουαρίου για το συστημικό έγκλημα στα Τέμπη, οι Αποκριές επισπεύστηκαν κατά 10 μέρες. Αντί να αρχίσει το Τριώδιο στις 9 Φεβρουαρίου, κυβέρνηση και ΜΜΕ ξεκίνησαν ήδη ένα πρωτοφανές κρατικό-πολιτικό μασκάρεμα:

– Η κυβέρνηση, όλοι οι βουλευτές, υπουργοί, εκπρόσωποι κ.λπ., με πρωτοστατούντα τον πρωθυπουργό, φόρεσαν τη στολή «σκύβουμε το κεφάλι, οι συγγενείς των θυμάτων μπορούν να λένε ό,τι νομίζουν, τι λόγο είχα να συγκαλύψω».

– Τα ΜΜΕ μεταμφιέστηκαν κι αυτά, αρχίζοντας να «διαρρέουν» μαρτυρίες, βρίσκοντας ότι υπάρχουν κενά που πρέπει να διερευνηθούν, κάνοντας λόγο για νέα στοιχεία, βάζοντας στο μπλέντερ πληροφορίες και δηλώσεις.

Επί δύο περίπου χρόνια η κυβέρνηση, ο πρωθυπουργός προσωπικά και σχεδόν όλα τα επίσημα μεγάλα ΜΜΕ υπηρέτησαν τη γραμμή της συγκάλυψης και της λαιμοδείας όσων κατάγγελλαν μεθοδεύσεις. Ξανάκαναν λόγο για ψεκασμένους και συνωμοσιολόγους. Δεν έδωσαν ούτε λίγο χρόνο στους συγγενείς των θυμάτων και στους εμπειρογνώμονες να εκφράσουν τις απόψεις τους. Οι επιτροπές της Βουλής λειτούργησαν απολύτως αυταρχικά, η δικαιοσύνη αδρανούσε, οι εισαγγελείς σαν να μην άκουσαν τίποτα.

Όλες οι υπηρεσίες είχαν εναρμονιστεί στη γραμμή του «μπαζώματος» της υπόθεσης.

Τώρα, μετά την ηχηρή κραυγή της κοινωνίας που ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα του συλλόγου για τα Τέμπη, μετά την αποκάλυψη τόσων στοιχείων που αποδεικνύουν όσα υποστηρίζουν εδώ και καιρό συγγενείς και εμπειρογνώμονες, γίνεται μια στροφή από τον Μητσοτάκη, την κυβέρνηση και τα ΜΜΕ, ώστε να κατευθύνουν κάπως τα πράγματα.

Στρίβουν όμως με πολύ θεατρinίστικο τρόπο, «ξεχνώντας» την προηγούμενη στάση, δικαιολογώντας τα αδικαιολόγητα και ψάχνοντας πάλι οδό διαφυγής με την επίρριψη ευθυνών σε «ενδιάμεσους». Καταλαβαίνουν πως «το πουλόβερ άρχισε να ξηλώνεται», άρα πρέπει να αλλάξει ρότα η «άμυνα» για να βγουν λάδι οι πραγματικοί υπεύθυνοι. Αυτοί που διέλυσαν τον σιδηρόδρομο γενικώς, αυτοί που δεν πήραν υπόψη τους τις προειδοποιήσεις των εργαζομένων, αυτοί που αποφάσισαν τη συγκάλυψη και το μπαζώμα. Αλλά κανένας δεν πιστεύει ότι το Μαξίμου και προσωπικά ο πρωθυπουργός δεν φέρουν τη βασική ευθύνη.

Τώρα γίνεται λόγος για «τρένο φάντασμα», για «βαγόνη φάντασμα», για ευθύνες της Hellenic Train, για το αναμενόμενο πόρισμα του Πολυτεχνείου, για παράνομο

φορτίο που ίσως υπήρχε κ.ο.κ. – χωρίς καθόλου να εντοπίζονται οι άμεσες πολιτικές ευθύνες και η γενική εγκληματική αδράνεια του πολιτικού, διοικητικού και δικαστικού μηχανισμού, η συνέργειά του κάτω από κεντρική κυβερνητική εντολή στο «μπαζώμα». Μέχρι προχτές ο απίστευτος υπουργός Δικαιοσύνης κ. Φλωρίδης έλεγε ότι «όσοι μιλούν για μπαζώμα είναι για τα μπαζα»! Και δύο 24ωρα πριν την κινητοποίηση μεθόδευσε τροπολογία που επιτρέπει να επεμβαίνουν στις ιατροδικαστικές εκθέσεις! Τώρα (;) μαθαίνουμε πως καταστράφηκε με εντολή το βιολογικό υλικό των θυμάτων, και ότι οι ιατροδικαστικές εκθέσεις ήταν ίδιες για όλα τα θύματα...

Όμως υπάρχει το μείζον πολιτικό ζήτημα: Ο πρωθυπουργός φέρει την πλήρη ευθύνη όλων των μεθοδεύσεων της συγκάλυψης. Ο ίδιος διαβεβαίωσε ψευδώς τον ελληνικό λαό πως δεν υπήρχε παράνομο φορτίο· ο ίδιος πίστευε ότι σε 45 μέρες το θέμα θα είχε ξεχαστεί, όπως του εισηγούνταν ο Αμερικάνος σύμβουλος επικοινωνίας· ο ίδιος συμπεριέλαβε στα ψηφοδέλτια της Ν.Δ. τον πρώην υπουργό Μεταφορών κ. Καραμανλή· ο ίδιος έθεσε τον απαράδεκτο Μαρκόπουλο επικεφαλής της επιτροπής της Βουλής. Πού τρέχει τώρα να κρυφτεί;

Σε κάθε ευνομούμενη χώρα, ο πρωθυπουργός έπρεπε να παραιτηθεί μετά από τέτοιο έγκλημα, πόσο μάλλον μετά το ξεσκέπασμα της επιχείρησης συγκάλυψης. Όμως εδώ δεν υπάρχει ούτε αντιπολίτευση. Υπάρχει μια συστημική συμπολίτευση με διαφορετικούς ρόλους. Επί δύο χρόνια η λεγόμενη αντιπολίτευση ασχολούνταν με τις δικές της «σκοτούρες»...

Οι συγγενείς των θυμάτων και ένα μεγάλο μαζικό κίνημα υπήρξαν οι πρωταγωνιστές και οι βασικοί φορείς ενός πάνδημου αιτήματος Αλήθειας και Δικαιοσύνης. Χωρίς αυτούς δεν θα είχε γίνει τίποτα ουσιαστικό, και η συγκάλυψη θα ήταν γεγονός.

Το πολιτικό σύστημα (πρωθυπουργός, κυβέρνηση, συστημικά κόμματα, δικαιοσύνη, διοικητικός μηχανισμός, ΜΜΕ) έχουν τεράστιες ευθύνες για το έγκλημα των Τεμπών. Έχουν λερωθεί από αίμα, αποκαΐδια, μπαζα, σκοτεινότητες μηχανορραφίες, καταστροφή αποδεικτικών υλικών, κλείσιμο στομάτων, συκοφάντηση συγγενών. Μπροστά στην υπόθεση αυτή ωχριούν μεγάλα σκάνδαλα που οδήγησαν σε γκρέμισμα κυβερνήσεων (Γουστεργκέιτ στις ΗΠΑ, παιδοφιλία στο Βέλγιο κ.ά.). Τα Τέμπη είναι ένα βαθύ και ενεργό ρήγμα στην ελληνική κοινωνία που θα παράγει εξελίξεις, γεγονότα, αποτελέσματα. Η χώρα χρειάζεται μια βαθιά δημοκρατική νέα μεταπολίτευση!